

Турченко, Т.В. Специфіка охоронної діяльності у контексті реалізації ключових положень нового законодавства України [Текст] / Т.В. Турченко, М.С.

Столяренко // Економіка: сучасні проблеми та перспективи розвитку: матер. міжнар. наук.-практ. конф. (26-27 жовтня 2012 р.). – Львів: ЛЄФ, 2012. – С.108-109.

Секція: Економіка праці та управління персоналом

Турченко Т.В.

к.е.н., доцент кафедри менеджменту

ДВНЗ «Українська академія банківської справи НБУ»

м. Суми, Україна

Столяренко М.С.

студентка п'ятого курсу обліково-фінансового факультету

ДВНЗ «Українська академія банківської справи НБУ»

м. Суми, Україна

СПЕЦИФІКА ОХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У КОНТЕКСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ КЛЮЧОВИХ ПОЛОЖЕНЬ НОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ

Не секрет, що охоронна діяльність у сучасних умовах стає все більш перспективним видом підприємництва. Вона стосується питань безпеки майна (як рухомого, так і нерухомого), а також безпеки окремих осіб. Об'єктивна необхідність у таких організаціях постійно зростає, а це, в свою чергу, провокує збільшення кількості робочих місць. У даному зв'язку професія охоронника набуває все більшої популярності та масового поширення.

Аналізуючи періодичні видання та думки фахівців у галузі охоронної діяльності, слід констатувати, що достатньо багато уваги на сьогоднішній день приділяється питанням професійних характеристик охоронців та правовим аспектам регулювання охорони праці. Однак, на наш погляд, не достатньо досліджено проблему охорони праці на конкретному підприємстві. Актуалізація зазначеної проблеми посилюється перманентними процесами, пов'язаними зі збільшенням небезпеки професії охоронника.

Відомо, що охорона діяльність є досить специфічною і має свої особливості. Перш за все, це пов'язане з тим, що вона являє собою вид послуг, виходячи з чого взаємодія робітника з механічним обладнанням стає досить обмеженою. Тому на підприємстві, яке займається охоронною діяльністю, існують свої специфічні шкідливі та небезпечні виробничі чинники.

На нашу думку, особливого дослідження при організації охорони праці на приватному охоронному підприємстві заслуговують заходи з ергономіки, тому що, зазвичай, працівники охоронних організацій працюють на замовних об'єктах відповідного виду послуг. Останні, як правило, не звертають належної уваги проблемі організації робочого місця охоронника. У найпоширенішому вигляді охоронники несуть свою службу на постах. Основними недоліками такого робочого місця слід вважати наступні:

- недостатню освітленість робочого місця, що провокує швидку втомлюваність або головний біль у працівника; вона також негативно впливає на стан центральної нервової системи, точність виконуваних операцій і зосередженість на роботі;

- високу або низьку температуру приміщення: нормальний температурний фон у приміщенні створює відчуття теплового комфорту і виступає передумовою збереження високого рівня продуктивності праці;

- підвищений рівень шуму на робочому місці: викликає труднощі у розпізнаванні звукових сигналів, спричиняє нервову напругу, швидке стомлення організму, появу головного болю та ослаблення пам'яті (таким

джерелом шуму можуть бути, наприклад, машини на в'їзді до об'єкту, що охороняється).

Праця в нічний час – це питання, яке заслуговує також на значну увагу. Малі та середні підприємства у більшості випадків наймають охорону саме для забезпечення безпеки у нічний час, що негативно впливає на психіку працівника. Робота протягом нічної зміни є небезпечною, тому що порушуються біологічні ритми особи, а це, передусім, може призвести до психічних розладів працівника у майбутньому.

Ще однією актуальною проблемою на сьогоднішній день виступає питання підготовки кадрів для охоронної діяльності. Так, відповідно до нового Закону України «Про охоронну діяльність», персонал охорони має навчатися, проходити підготовку, перепідготовку, підвищення кваліфікації у навчальних закладах різних форм власності. Водночас представників центрального органу виконавчої влади у охоронній сфері доцільно залучати до складу кваліфікаційних комісій професійно-технічних навчальних закладів, які готують фахівців у галузі охоронної діяльності. Разом з тим підготовка працівників охорони I-III розряду може також здійснюватися суб'єктами охоронної діяльності [1].

Специфічним пунктом у згаданому вище Законі є поняття «заходи фізичного впливу та спеціальні засоби», що передбачає підвищення рівня професійних навичок охоронця. З працівниками повинні проводитися інструктажі, бесіди, роз'яснювальна робота щодо їх прав і обов'язків. Особливі акценти при цьому необхідно робити на професійно-психологічній підготовці працівників.

Таким чином, для збереження людського потенціалу, життя та здоров'я працівників, керівники охоронних організацій повинні пам'ятати, що їм слід дбати про збереження трудового потенціалу охоронників упродовж усього робочого часу: резерв сил та можливостей людини має прямий зв'язок з показником результативності праці. Так, уже через 2–3 години напруженої роботи починається різке зниження ефективності праці охоронця під впливом

втомі, що суттєво позначається на якості виконуваних функцій. Тому необхідно докладати максимальних зусиль для збереження енергії і забезпечення ефективної праці охоронців з метою використання останніх у небезпечних ситуаціях.

Література:

1. Про охоронну діяльність [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/4616-17> – Назва з домашньої сторінки